

3. Zarzut trzeci

Nawet gdyby pozwana była uprawniona do weryfikacji bezprawnych propozycji operatorów systemów przesyłowych w zakresie wprowadzenia limitów cenowych na podstawie art. 5 ust. 2 lit. b rozporządzenia (UE) 2019/942, to nie skorzystałaby z tego uprawnienia. Przeciwnie, nawet zgodnie z jej własnym uzasadnieniem, pozwana przyjęła regulację nie tylko odbiegającą od propozycji operatorów systemów przesyłowych, ale nawet całkowicie samodzielnie. W konsekwencji pozwana przyznała sobie prawo inicjatywy, które nie jest przewidziane w prawie Unii.

4. Zarzut czwarty

Przyjęty przez pozwaną tymczasowy limit cen narusza cele rozporządzenia (UE) 2017/2195 oraz rozporządzenia (UE) 2019/943.

5. Zarzut piąty

W zaskarżonej decyzji brakuje uzasadnienia wymaganego na podstawie art. 14 ust. 7 rozporządzenia (UE) 2019/942 oraz art. 296 TFUE i art. 41 ust. 2 Karty Praw Podstawowych UE.

6. Zarzut szósty

Zaskarżona decyzja narusza prawa skarżącej do bycia wysłuchaną zgodnie z art. 41 Karty Praw Podstawowych UE w związku z art. 14 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2019/942, ponieważ pozwana przekazała projekt przyjętych tymczasowych limitów cenowych jedynie operatorom systemów przesyłowych, ENTSO-E (European Network of Transmission System Operators for Electricity) oraz organom regulacyjnym z prośbą o uwagi, a odmówił tej możliwości pozostałym zainteresowanym stronom w rozumieniu art. 14 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2019/942, w tym skarżącej.

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/942 z dnia 5 czerwca 2019 r. ustanawiające Agencję Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (Dz.U. 2019, L 158, s. 22).

(²) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie rynku wewnętrznego energii elektrycznej (Dz.U. 2019, L 158, s. 6).

(³) Rozporządzenie Komisji (UE) 2017/2195 z dnia 23 listopada 2017 r. ustanawiające wytyczne dotyczące bilansowania (Dz.U. 2017, L 312, s. 6)

Skarga wniesiona w dniu 17 lutego 2023 r. – Uniper Global Commodities/ACER

(Sprawa T-96/23)

(2023/C 164/62)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Uniper Global Commodities SE (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciele: T. Richter, M. Schellberg, C. Sieberg i M. Schleifenbaum, adwokaci)

Strona pozwana: Agencja ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (ACER)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji komisji odwoławczej pozwanej z dnia 9 grudnia 2022 r. w sprawie o sygnaturze A 003–2022;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności decyzji pozwanej z dnia 25 lutego 2022 r. (nr 03/2022);
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie żądania głównego strona skarżąca podnosi 2 zarzuty.

1. Zarzut pierwszy

Komisja odwoławcza pozwanej błędnie uznała, że decyzja pozwanej nr 03/2022, w świetle art. 28 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/942 ⁽¹⁾ „jest skierowana do innej osoby” i że dotyczy co prawda „bezpośrednio”, ale nie „indywidualnie” skarżącą:

- stwierdzenie komisji odwoławczej opiera się na niezgodnej z prawem interpretacji art. 28 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/942 oraz na niedostatecznej ocenie oddziaływania na skarżącą;
- komisja odwoławcza opierała zarzut braku indywidualnego oddziaływania na stwierdzeniach z orzecznictwa dotyczących art. 263 ust. 4 TFUE, których nie można odnieść do przedmiotowej sprawy lub które zostały błędnie ocenione.

2. Zarzut drugi

Komisja odwoławcza co prawda potwierdziła, że decyzja pozwanej jest aktem regulacyjnym zgodnie z art. 263 akapit czwarty alternatywa trzecia TFUE, jednakże dokonała niezgodnej z prawem interpretacji art. 28 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/942 w ten sposób, że zgodnie z tym przepisem – na zasadzie odstępstwa od art. 263 akapit czwarty alternatywa trzecia TFUE – skarżąca nie ma prawa do odwołania:

- interpretacja komisji odwoławczej nie uwzględnia ani celu postępowania odwoławczego, ani roli pozwanej w ramach podlegającej zatwierdzeniu samoregulacji rynku bilansującego energii elektrycznej na podstawie rozporządzenia (UE) 2017/2195 ⁽²⁾;
- interpretacja komisji odwoławczej prowadzi do sprzecznego z prawem pierwotnym deficytu ochrony prawnej;
- wbrew stanowisku komisji odwoławczej, brzmienie przepisu nie wyklucza interpretacji, zgodnie z którą skarżące przysługuje odwołanie.

Na poparcie swojego żądania ewentualnego skarżąca podnosi 6 zarzutów.

1. Zarzut pierwszy

Pozwana przekroczyła swoje uprawnienia wynikające z art. 5 ust. 1 zdanie drugie oraz art. 5 ust. 6 w związku z art. 6 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2017/2195, nie rozstrzygając o wniosku złożonym przez ENTSO-E (European Network of Transmission System Operators for Electricity), lecz ustalając coś zupełnie innego.

2. Zarzut drugi

Pozwana nie powinna była wprowadzić limitów cenowych bez ponownej konsultacji zgodnie z art. 10 rozporządzenia (UE) 2017/2195, nawet w przypadku uznania, że posiada ona kompetencje na podstawie rozporządzenia (UE) 2017/2195 i rozporządzenia (UE) 2019/942.

3. Zarzut trzeci

Brak jest podstaw prawnych dla wprowadzonych przez pozwaną limitów cenowych.

4. Zarzut czwarty

Pozwana nie uzasadniła w sposób wystarczający wprowadzenia limitów cenowych, co jest sprzeczne z art. 14 ust. 7 rozporządzenia (UE) 2019/942 i art. 296 TFUE.

5. Zarzut piąty

Pozwana, wydając decyzję, naruszyła wymogi określone w art. 3 ust. 1 lit. a), b) i e) rozporządzenia (UE) 2017/2195.

6. Zarzut szósty

Pozwana, wprowadzając limit cenowy, naruszyła zasadę proporcjonalności wynikającą z art. 5 ust. 4 zdanie pierwsze i drugie TUE oraz art. 3 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/2195.

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/942 z dnia 5 czerwca 2019 r. ustanawiające Agencję Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (Dz.U. 2019, L 158, s. 22).

(²) Rozporządzenie Komisji (UE) 2017/2195 z dnia 23 listopada 2017 r. ustanawiające wytyczne dotyczące bilansowania (Dz.U. 2017, L 312, s. 6)

Skarga wniesiona w dniu 14 marca 2023 r. – Merlin i in./Komisja

(Sprawa T-141/23)

(2023/C 164/63)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Laurent Merlin (Equihen-Plage, Francja) i 27 innych skarżących (przedstawiciele: F. -C. Laprévote i F. de Bure, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, w oparciu o art. 265 TFUE, że Komisja, dysponując informacjami dostarczonymi jej przez skarżące, nie zajęła stanowiska w przedmiocie podnoszonego istnienia pomocy państwa, co zdaniem tych skarżących stanowi uchybienie ze strony tej instytucji;
- nakazanie Komisji przyjęcia w dwumiesięcznym terminie decyzji na podstawie rozporządzenia Rady (UE) nr 2015/1589 (¹) z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżące podnoszą jeden zarzut. Twierdzą one, że Komisja bezprawnie nie podjęła działania ze względu na to, iż po przeprowadzeniu wstępnego badania informacji przekazanych jej w ramach skierowanych do niej przez skarżące skarg dotyczących pomocy państwa, jaka miała zostać bezprawnie przyznana przez władze niderlandzkie na rzecz armatorów statków rybackich, instytucja ta nie przyjęła decyzji przewidzianej w art. 4 rozporządzenia 2015/1589.

(¹) Rozporządzenie Rady (UE) nr 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. 2015, L 248, s. 9).

Skarga wniesiona w dniu 15 marca 2023 r. – VF/Rada

(Sprawa T-143/23)

(2023/C 164/64)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: VF (przedstawiciel: C. Docclo, lawyer)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej